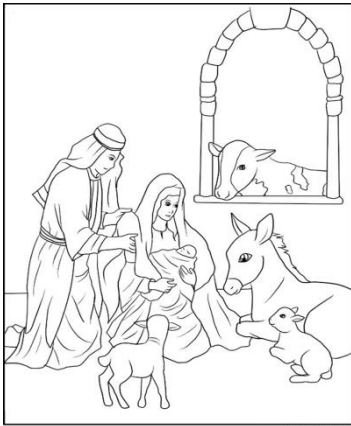

Frohe Weihnachten!

Bûyîna Îsa Mesîh

Mizgîniya milyaket li ser bûyîna Îsa

²⁶ Di meha şeşan de Xwedê Cibrayîl milyaket şande bajarekî Celîlê, ku navê wî Nisret bû, ²⁷ ba keçikekê ku dergistiya mirovekî, navê wî Êsiv bû. Êsiv ji mala Dawid bû. Navê keçikê jî Meryem bû. ²⁸ Cibrayîl hat ba wê û jê re got: “Silav li te, ya keçika ku qenciya Xwedê lê hatî kirin. Xudan* bi te re ye.” ²⁹ Meryem bi vê silavê şaş ma û fikirî, ka ev çi silav e? ³⁰ Ê milyaket jê re got: “Ya Meryemê, netirse! Qenciya Xwedê li te bûye. ³¹ De vêca va ye, tê bihemil bibî û tê kurekî bînî û navê wî Îsa* deynî. ³² Ewê mezin be û wê jê re ‘Kurê Yê Herî Bilind’ bê gotin. Ê Xudan, Xwedê wê wî li ser textê* bavê wî Dawid bide rûniştin. ³³ Ê ewê heta hetayê li ser mala* Aqûb padîşahiye bike û wê paşiya padîşahiya wî nebe.” ³⁴ Vêca Meryemê ji milyaket re got: “Ma gelo evê çawa çêbibe? Çimkî tu mêr nêzîkî min ne bûne.” ³⁵ Milyaket lê vegerand û got: “Ruhê* Pîroz wê bê ser te û tê bikevî bin qudreta siha wî Yê Herî Bilind. Ji ber vê yekê ew pîrozê* ku wê ji te biwelide, wê Kurê* Xwedê jê re were gotin. ³⁶ De vêca va ye, Êlîzabêt, ya ku mirova te ye, ew jî bi vê pîrîtiya xwe ve bi kurekî biheml e. Ya ku heta niha jê re digotin, ku ew zarokan nayêne, va ye ew di heyva xwe ya şeşan de ye. ³⁷ Çimkî tiştê li ber Xwedê zehmet nîn e.” ³⁸ Meryemê got: “Ez cêriya Xudan im. Bila wek ku te gotî, ji min re bibe.” Dûvre milyaket ji cem wê çû.

Bûyîna Îsa Mesîh*

2 Di wan rojan de Qeyser Awgûsto emir da, ku hemû xelkên dinyayê navên xwe bidin nivîsandin. ²Di wî çaxê de, gava Kûrênyo serdarê Sûryayê bû, ev hijmartina pêşî bû, ku dihat kirin. ³Vêca herkes çû bajarê xwe, da ji bona xwe bide nivîsandin. ⁴Ûsiv jî ji bajarê Nisretê, yê ku dikete Celîlê, çû Beytlehmê, bajarê Dawid li Cihûstanê, çimkî ew ji mala* Dawid û ji bavikê wî bû. ⁵Ew çû wê derê, da ji bona xwe bi dergistiya xwe Meryemê re bide nivîsandin. Dergistiya wî jî bihemil bû. ⁶Gava ew li Beytlehmê bûn, çaxê welidandina wê hat ⁷û wê kurê xwe yî nixurî anî. Wê zaroka xwe di pêçekê de pêça û di afirekî de danî, çimkî cihê wan li mêvanxanê ne bû.

Şivan û Milyaket

⁸De vêca li wê derê şivanan bi şev li çolê li ber keriyên xwe nobe digirtin. ⁹Milyaketekî Xudan* ji wan re xuya bû û rûmeta Xudan hawîrdora wan kire ronahî. Ew gelek tirsyan. ¹⁰Milyaket ji wan re got: “Netirsin! Ez hatime, da ez mizgîniya şabûneke gelekî mezin bidime we, ewê ji tevahiya millet re be. ¹¹Va ye, îro li bajarê Dawid xilaskarek ji we re welidiye. Ew jî Xudan* Mesîh* e. ¹²Bila ev ji we re bibe nîşan: Hûnê zarokeke di pêçekê de pêçayî û di afirekî de razayî biþînin.” ¹³Ji nişkê ve birek leşkerên ezmên bi milyaket re xuya bûn. Milyaketan pesnê Xwedê dan û gotin: ¹⁴“Di nav bilindayian de ji Xwedê re rûmet û li ser erdê silamet di nav wan de, yên ku Xwedê ji wan razî ye.” ¹⁵Çaxê milyaket ji dora wan hilkişîn ezmên, şivanan ji hev re got: “Werin, em herin Beytlehmê, da em vî tiştê qewimî, ewê ku Xudan bi me dayî zanîn, bibînin.” ¹⁶Vêca ew bi lez çûn. Wan Meryem, Ûsiv û zaroka di afir de razayî dîtin. ¹⁷Gava ew dîtin, wan ew xebera ku li ser zarokê bihîstibûn, bela kirin. ¹⁸Heryekê ku ev xebera han ji şivanan dibihîst, dima ecêbmayî. ¹⁹Heçî Meryem bû, wê ev xeberên han hemû di dilê xwe de dihiştin û kûr pê difikirî. ²⁰Piştî şivan vegeeriyen. Wek ji wan re hatibû gotin, ji bona tiştên dîtî û bihîstî hemd ji Xwedê re dikirin û rûmet didan wî.

